

Powszechny

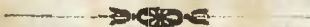
Dziennik praw krajowych i rządowych

dla

**kraju koronnego Galicyi i Lodomeryi z Księstwami
Oświęcimskim i Zatorskim, tudzież z Wielkim
Księstwem Krakowskim.**

Część - VI.

Wydana i rozestana dnia 18. Grudnia 1850.

Allgemeines

Landes - Gesetz- und Regierungsblatt

für das

**Kronland Galizien und Lodomerien mit den Herzogthümern Aus
schwiz und Zator und dem Großherzogthume Krakau.**

VI. Stück.

Ausgegeben und versendet am 18. Dezember 1850.

184.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 3. Kwietnia 1850,

do władz krajowych wszystkich krajów koronnych z wyjątkiem królestwa lombardzko-weneckiego,

którym ogłoszono postępowanie z czteroprocentowymi obligacyjami skarbowymi stanów czeskich, wylosowanymi na dniu 2. Kwietnia 1850 w seryi 457, tudzież z trzy i pół- i cztero-procentowymi obligacyjami skarbowymi stanów Niższej Austrii, jakoteż niemieckimi asygnatami 6 krajejarowemi lit. F., których wylosowanie tegoż dnia przypadło.

Obacz powszechny Dziennik praw państwa i rządu, część XXXIX. nr. 136., wydaną dnia 13. Kwietnia 1850.

185.

Obwieszczenie Rządu krajowego z dnia 4. Kwietnia 1850,

że do wymiany węgierskich dwureńskowych asygnacyj krajowych, które do końca Maja 1850 wykupione być mają, także główna kasa krajowa w Czerniowcach i kasa krajowa filijalna w Krakowie jest przeznaczoną.

Oдноśnie do obwieszczenia Rządu krajowego z d. 8. Marca b. r. l. 13109 *), w skutek rozporządzenia wysokiego Ministerstwa skarbu z dnia 26. Marca 1850 l. 3673 M. S. podaje się do powszechniej wiadomości, iż do wymiany mających się ściągnąć po koniec miesiąca Maja r. b. węgierskich krajowych asygnacyj dwureńskowych na także asygnacje innych kategorii, oprócz krajowej głównej kasy we Lwowie także krajowa główna kasa w Czerniowcach i krajowa filijalna kasa w Krakowie przeznaczonemi zostały.

186.

Rozporządzenie Ministerstwa handlu z dnia 5. Kwietnia 1850,

którym kilka przywilejów w skutek upływu czasu, na który były nadane, za zgasłe uznano.

Obacz powszechny Dziennik praw państwa i rządu, część I.I. nr. 164., wydaną dnia 3. Maja 1850.

187.

Rozporządzenie połączonej Administracji dochodów skarbowych z dnia 5. Kwietnia 1850,

wydane do wszystkich powiatowych Administracyj skarbowych.

względem powinności płacenia podatku od wyrobów cukrowych z krajowych płodów, bez względu na gatunek tychże.

Wysokie Ministerstwo skarbu, rozwiązując wniesione do siebie zapytanie, dekretem z dnia 15. Marca 1850 l. 3297 oznajmiło, co następuje:

*) Obacz wyżej część IV. nr. 138.

Erlaß des Finanzministeriums vom 3. April 1850,

an die Landesbehörden aller Kronländer, außer dem lombardisch-venezianischen Königreiche,

womit die Behandlung der am 2. April 1850 in der Serie 457 verlosten böhmisch-ständischen Ararial-Obligazionen zu 4 Percent, dann niederösterreichisch-ständischen Ararial-Obligazionen zu drei ein halb und 4 Percent, so wie auch der an demselben Tage in die Verlosung gefallenen deutschen Münzscheine zu 6 Kr. lit. F. fund gemacht wird.

Siehe allgemeines Reichsgesetz- und Regierungsblatt, XXXIX. Stück, No. 136, ausgegeben am 13. April 1850.

185.

Kundmachung des Landesguberniums vom 4. April 1850,

womit zum Umtausche der bis Ende Mai 1850 einzulösenden ungarischen Landes-Anweisungen von Zwei Gulden, auch die Landeshauptkasse in Czernowitz und die Landes-Filialkasse in Krakau bestimmt werden.

Mit Beziehung auf die Kundmachung des Landesguberniums vom 8. März d. J. Z. 13109 *) wird hiemit in Folge hohen Finanz-Ministerial-Erlaßes vom 26. März 1850 Z. 3673 F. M. zur allgemeinen Kenntniß gebracht, daß zum Umtausche der bis Ende Mai 1850 einzulösenden ungarischen Landes-Anweisungen der Kategorie von Zwei Gulden gegen andere Kategorien dieser Anweisungen, außer der Landeshauptkasse in Lemberg, auch die Landeshauptkasse in Czernowitz und die Landes-Filialkasse in Krakau bestimmt worden sind.

186.

Berordnung des Handelsministeriums vom 5. April 1850,

womit mehrere Privilegien als durch Zeitablauf erloschen erklärt werden.

Siehe allgemeines Reichsgesetz- und Regierungsblatt, LI. Stück, No. 164, ausgegeben am 3. Mai 1850.

187.

Erlaß der vereinten Kameral-Gefällen-Verwaltung vom 5. April 1850,

an sämtliche Kameral-Bezirks-Verwaltungen,

über die Abgabepflichtigkeit der Zuckererzeugnisse aus inländischen Stoffen ohne Unterschied der Gattung.

Das hohe Finanz-Ministerium hat aus Anlaß einer Anfrage mit dem Erlaße vom 15. März 1850 Z. 3297 Folgendes bedeutet:

*) Siehe oben IV. Stück, No. 138.

Już napis wydanego w celu wykonania tymczasowej ustawy z dnia 19. Listopada 1849 *) rozporządzenia z dnia 28. Listopada 1849 **) wskazuje dość wyraźnie, iż rzecz nie idzie jedynie o zaprowadzenie podatku od zużycia cukru krajowego z buraków, lecz o nałożenie podatku na wyroby cukrowe w ogóle, uzyskane z płodów krajowych, bez względu na różnicę, czyli takowe w stanie płynnym, lub stężałym w handel weszły, że przeto obowiązek opłacania podatku, nie ogranicza się ani na jakowys już oznaczony kształt wyrobu, ani też na pewne tylko rodzaje wyrobowych płodów krajowych.

Prócz tego ustanowione zostały w §. 11. tegoż przepisu, wyraźne szczegółowe kwoty podatkowe od cukru okruchowego (glucose) tak w stanie płynnym, jako też i w stanie ziarnkowym.

Pod cukrem okruchowym (od okruchy, okruszyny, „(okruszki)“ tak zwanym) należy rozumieć tę materję cukrową, która w przejściu ze stanu płynnego w stęzalały, tworzy tylko ziarnka niedoskonałe, których kształt określić się nie da, zrastające się w sposób gruzolów, różniące się przeto stanowczo od cukru zdolnego krystalizacyi, ze soku z trzciny cukrowej, buraków i t. d.

W niektórych ciałach sporządza go sama natura, mianowicie w soku winogronowym, (zład cukrem winogronowym zwanym), można go wszakże wyrabiać przez działanie kwasów na krochmal, gumę i t. d. W tenże sam sposób robi się także cukier, lub też syrop kartoflany.

Dają mu ogółową nazwę glucose; wybrano zaś takową dla cukru nie krystalizującego się z tego powodu, ponieważ ten wyrób z rozmaitych płodów uzyskać można; nie chciano zaś przez wskazanie jednego z tych płodów w bład wprowadzić.

Ponieważ z resztą cukier okruchowy w stęzalałym stanie trafić się może, dla tego ustanowioną została od takowego odnośnie do jego formy pod nazwą „cukru okruchowego ziarnkowego“ osobna kwota podatkowa, a to tej samej ilości, jak od cukru nierafinowanego.

188.

Rozporządzenie Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 6. Kwietnia 1850.

obowiązujące w Austrii powyżej i poniżej Anizy, w Salcburgu, Styryi, Karyntyi, Krainie, Gorycy, Gradyse i Istrii, w Czechach, Morawii, Szląsku, Galicyi i Lodomeryi wraz z Oświęcimem i Zatorem, Krakowem i Bukowiną,

o tymczasowym ustanowieniu cenzusu do uzyskania prawa obywatelstwa w gminie.

Obacz powszechny Dziennik praw państwa i rządu, część XXXVIII. nr. 127. wydaną dnia 11. Kwietnia 1850.

*) Obacz w przeszłorocznym Dzienniku praw państwa część IV. nr. 16.

**) Obacz tamże w części VII. nr. 27.

Schon durch die Ueberschrift der zur Vollziehung des provisorischen Gesetzes vom 19. November 1849 *) erlassenen Vorschrift vom 28. November 1849 **) wurde mit hinlänglicher Bestimmtheit angedeutet, daß es sich nicht bloß um die Einführung einer Verbrauchs-Abgabe vom inländischen Rübenzucker, sondern überhaupt um die Besteuerung der aus inländischen Stoffen gewonnenen Zucker-Erzeugnisse handle, ohne Unterschied, ob selbe in flüssigem oder in festem Zustande in Verkehr gesetzt werden, und daß somit die Steuerpflicht sich weder auf eine bestimmte Form des Erzeugnisses, noch auf gewisse Gattungen der inländischen Erzeugungstoffe beschränke.

Ueberdies wurden unter §. 11 der bezogenen Vorschrift ausdrückliche besondere Steuerfäge für Krümelzucker (Glucose) im flüssigen, dann im gekörnten Zustande festgesetzt.

Unter Krümel-Zucker (von Krume, Krümel (Krümchen) so genannt) wird jener Zuckerstoff verstanden, der beim Uebergange aus dem flüssigen in festen Zustand nur unvollkommene ihrer Gestalt nach nicht bestimmbare Körner bildet, die drüsenartig zusammenwachsen, der sich somit wesentlich von dem kristallisirbaren Zucker aus dem Saft des Zuckerrohrs, der Runkelrübe u. s. w. unterscheidet.

Er ist von der Natur bereitet, in mehreren Körpern, namentlich im Weintraubensaft (daher der Name Traubenzucker) vorhanden, kann jedoch auch durch Einwirkung von Säueren auf Stärkmehl, Gummi zc. erzeugt werden. Auf diese Weise entsteht auch der Kartoffelzucker oder Kartoffelsyrup.

Er wird mit dem allgemeinen Namen Glucose belegt, und man wählte diesen Namen für den nicht kristallisirbaren Zucker darum, weil dieses Erzeugniß aus verschiedenen Stoffen gewonnen wird, und man nicht durch Hindeutung auf einen bestimmten Stoff, der ihn liefert, beirren wollte.

Da übrigens Krümelzucker auch im festen Zustande vorkommen kann, so wurde dafür unter der von seiner Form entnommenen Benennung „gekörnter Krümelzucker“ ein besonderer Steuerfag, und zwar in gleicher Höhe des Betrages mit der für den Rohzucker aus Runkelrüben bestimmten Abgabe festgesetzt.

188.

Verordnung des Ministers des Innern vom 6. April 1850,

giltig für Oesterreich ob und unter der Enns, Salzburg, Steiermark, Kärnten, Krain, Görz, Gradiska und Istrien, Böhmen, Mähren, Schlesien, Galizien und Lodomerien mit Aufschwiz und Zator, Krakau und Bukowina,

die provisorische Bestimmung des Census für das Gemeindebürgerrecht betreffend.

Siehe allgemeines Reichsgesetz- und Regierungsblatt, XXXVIII. Stück, No. 127, ausgegeben am 11. April 1850.

*) Im Reichsgesetzblatte vom vorigen Jahre, IV. Stück, No. 16.

**) Eben daselbst VII. Stück, No. 37.

189.

Rozporządzenie Ministra sprawiedliwości z dnia 6. Kwietnia 1850, ustanawiające termin, od którego zatwierdzone przez Najjaśniejszego Pana Wyższe Sądy krajów koronnych Austrii poniżej Anizy, Austrii powyżej Anizy i Saleburgu, Czech, Morawy i Szląska, Styryi, Karyntyi i Krainy, Gorycyi, Istrii i Tryjestu, Tyrolu, Forarlbergu, tudzież senat Wyższego Sądu krajowego w Trydencie swe działania rozpocząć, i wszelkie Sądy monarchiczne tychże krajów koronnych stosownie do ustawy sądowej przez Najjaśniejszego Pana potwierdzonej swe czynności urzędowe rozpocząć mają.

Obacz powszechny Dziennik praw państwa i rządu, część XLI. nr. 138., wydaną dnia 14. Kwietnia 1850.

190.

Rozporządzenie Ministerstwa handlu z dnia 6. Kwietnia 1850, mocą którego niektóre przywileje przedłużono.

Obacz powszechny Dziennik praw państwa i rządu, część LI. nr. 165., wydaną dnia 3. Maja 1850.

191.

Rozporządzenie Ministerstwa handlu z dnia 6. Kwietnia 1850, mocą którego przywilej nadany Janowi Kellerowi dnia 13. Marca 1847 na wynalazek maszyny hydraulicznej, na dalszy rok czwarty przedłużono.

Obacz powszechny Dziennik praw państwa i rządu, część LI. nr. 166., wydaną dnia 3. Maja 1850.

192.

Umowa między Austryją i Prusami z dnia 6. Kwietnia 1850, względem zasad związku pocztowego niemiecko-austrijskiego, mającego rozpocząć swe działanie na dniu 1. Lipca 1850.

Obacz powszechny Dziennik praw państwa i rządu, część LXXXIII. nr. 253., wydaną dnia 1. Lipca 1850.

193.

Patent cesarski z dnia 7. Kwietnia 1850, załatwiający przedłożenia Sejmu kroacko-slawońskiego z r. 1848, oznaczający przeto stanowisko, które Królestwa Kroacyi i Sławonii łącznie z Pomorzem Kroackim i miastem Fijumą, wraz z jego okręgiem w cesarstwie zajmować mają.

Obacz powszechny Dziennik praw państwa i rządu, część LXXVIII. nr. 244., wydaną dnia 26. Czerwca 1850.

189.

Verordnung des Ministers der Justiz vom 6. April 1850,

mit der Bestimmung des Zeitpunktes, von welchem an die für die Kronländer Oesterreich unter der Enns, Oesterreich ob der Enns und Salzburg, Böhmen, Mähren und Schlesien, Steiermark, Kärnthen und Krain, Görz, Istrien und Triest, Tirol und Vorarlberg a. h. genehmigten Oberlandesgerichte und der oberlandesgerichtliche Senat zu Trient ihre Wirksamkeit zu beginnen, und sämmtliche l. f. Gerichte in diesen Kronländern nach der a. h. genehmigten Gerichtsverfassung in Amtsthätigkeit zu treten haben.

Siehe allgemeines Reichs-Gesetz- und Regierungsblatt, XLI. Stück, No. 138, ausgegeben am 14. April 1850.

190.

Erlaß des Handelsministeriums vom 6. April 1850,

wodurch mehrere Privilegien verlängert werden.

Siehe allgemeines Reichs-Gesetz- und Regierungsblatt, LI. Stück, No. 165, ausgegeben am 3. Mai 1850.

191.

Erlaß des Handelsministeriums vom 6. April 1850,

wodurch das dem Johann Köller am 13. März 1847 auf die Erfindung einer Wasserheb-Maschine ertheilte Privilegium auf die weitere Dauer des vierten Jahres verlängert wird.

Siehe allgemeines Reichs-Gesetz- und Regierungsblatt, LI. Stück, No. 166, ausgegeben am 3. Mai 1850.

192.

Vertrag zwischen Oesterreich und Preußen vom 6. April 1850,

über die Grundlagen eines deutsch-österreichischen Postvereins, vom 1. Juli 1850 angefangen in Wirksamkeit tretend.

Siehe allgemeines Reichs-Gesetz- und Regierungsblatt, LXXXIII. Stück, No. 253, ausgegeben am 1. Juli 1850.

193.

Kaiserliches Patent vom 7. April 1850,

wodurch die Vorlagen des kroatisch-slavonischen Landtags vom Jahre 1848 erledigt werden, und hiernach die Stellung festgesetzt wird, welche die Königreiche Kroatien und Slavonien mit Einschluß des kroatischen Küstenlandes und der Stadt Fiume sammt ihrem Gebiete im Kaiserthume einzunehmen haben.

Siehe allgemeines Reichs-Gesetz- und Regierungsblatt, LXXVIII. Stück, No. 244, ausgegeben am 26. Juni 1850.

194.

Rozporządzenie Ministerstwa handlu z dnia 8. Kwietnia 1850,
ogłaszające, iż przywilej nadany Józefowi Smattoschowi dnia 12. Sierpnia 1844 na wynalazek nowego warstatu do wyrabiania kołder, w skutek upływu czasu, na który był nadany, za zgasy uznano.

Obacz powszechny Dziennik praw państwa i rządu, część LI. nr. 167.,
wydaną dnia 3. Maja 1850.

195.

Rozporządzenie Ministerstwa handlu, rzemiosł i budowl publicznych z dnia 8. Kwietnia 1850,
mocą którego przywilej Antoniemu Jurisowi pod d. 24. Marca 1847 nadany na ulepszenie pieców pokojowych i opalania tychże, na rok czwarty przedłużono.

Obacz powszechny Dziennik praw państwa i rządu, część LI. nr. 168.,
wydaną dnia 3. Maja 1850.

196.

Rozporządzenie Ministerstwa handlu z dnia 8. Kwietnia 1850,
zawierające uwiadomienie, którym przywilej Mikołajowi Hellerbarthowi pod d. 15. Listopada 1848 nadany na wynalazek koszów, czyli noszów do noszenia drobnego drzewa opałowego, w skutek upływu czasu, na który był nadany, za zgasy uznano.

Obacz powszechny Dziennik praw państwa i rządu, część LI. nr. 169.,
wydaną dnia 3. Maja 1850.

197.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 9. Kwietnia 1850,
obowiązujące dla wszystkich krajów koronnych, na które się rozciąga tymczasowa ustawa z dnia 9. Lutego r. b. o należnościach od spraw sądowych, dokumentów, pism i czynności urzędowych,
o stęplowaniu ksiąg handlowych i rękodzielniczych.

Obacz powszechny Dziennik praw państwa i rządu, część XL. nr. 137.,
wydaną dnia 13. Kwietnia 1850.

194.

Verordnung des Handelsministeriums vom 8. April 1850,

womit das dem Joseph Smattosch am 12. August 1844 auf die Erfindung eines eigenen Werkstübles für die Erzeugung von Decken verliehene Privilegium als durch Zeitablauf erloschen erklärt wird.

Siehe allgemeines Reichs-Gesetz- und Regierungsblatt, LI. Stück, No. 167, ausgegeben am 3. Mai 1850.

195.

Erlaß des Ministeriums für Handel, Gewerbe und öffentliche Bauten vom 8. April 1850,

wodurch das dem Anton Juris auf eine Verbesserung der Stubenöfen und Heizungen am 24. März 1847 ertheilte Privilegium auf das vierte Jahr verlängert wird.

Siehe allgemeines Reichs-Gesetz- und Regierungsblatt, LI. Stück, No. 168, ausgegeben am 3. Mai 1850.

196.

Erlaß des Handelsministeriums vom 8. April 1850,

wodurch das dem Nikolaus Hellerbarth am 15. November 1848 verliehene Privilegium, auf die Erfindung hölzerner tragbarer Körbe oder Butten zum Verführen des verkleinerten Brennholzes, für erloschen erklärt wird.

Siehe allgemeines Reichs-Gesetz- und Regierungsblatt, LI. Stück, No. 169, ausgegeben am 3. Mai 1850.

197.

Verordnung des Finanzministeriums vom 9. April 1850,

giltig für alle Kronländer, auf welche sich das provisorische Gesetz vom 9. Februar l. J. über die Gebühren von Rechtsgeschäften, Urkunden, Schriften und Amtshandlungen erstreckt,

über die Stämpfung von Handels- und Gewerbsbüchern.

Siehe allgemeines Reichs-Gesetz- und Regierungsblatt, XL. Stück, No. 137, ausgegeben am 12. April 1850.

198.

**Rozporządzenie Ministra wyznań i oświecenia z dnia 10.
Kwietnia 1850,**

wydane do panów Namiestników Austrii poniżej Anizy, Austrii powyżej Anizy, Saleburga, Tyrolu, Styryi, Krainy, Karynii, Tryjestu i Pomorza, Czech, Morawy, Szląska; do pana Naczelnika krajowego Galicyi; pana Starosty Bukowiny, i do pana Zawiadowcy Prezydium krajowego w Dalmacyi; tudzież do pana Naczelnika c. k. Komisji gubernialnej w Krakowie,

wprowadzające w zgodność istniejące przepisy względem uzyskania i utraty stypendyjów, i uwolnień od opłaty szkolnej ze strony uczniów gymnazyjalnych, z nowym sposobem klasyfikowania postępu uczniów.

Obacz powszechny Dziennik praw państwa i rządu. część L. nr. 154., wydaną dnia 1. Maja 1850.

199.

S p i s

wyłącznych przywilejów, nadanych przez Ministerstwo handlu dnia 10. Kwietnia 1850.

Obacz powszechny Dziennik praw państwa i rządu. część LXI. nr. 194., wydaną dnia 28. Maja 1850.

200.

**Rozporządzenie Ministerstwa wyznań i oświecenia z dnia 11.
Kwietnia 1850,**

wydane do Rektoratów wszechnic w Peszcie, Padwie i Pawii.

którem przepisy ministrowskiego dekretu z dnia 19. Lutego 1850 o odstępie czasu, jaki minąć ma między jednym a drugim ścisłym egzaminem doktorskim, także i na te uniwersytety roześciągnięto.

Obacz powszechny Dziennik praw państwa i rządu. część XLIX. nr. 150., wydaną dnia 28. Kwietnia 1850.

201.

Rozporządzenie Ministerstwa handlu z dnia 11. Kwietnia 1850.

wydane do Namiestnictwa niższej Austrii,

mocą którego przywilej nadany Józefowi Wetternekowi, inżynierowi w fabryce maszyn w Wiedniu koło Taboru, dnia 25. Grudnia 1849 na dalszych lat 14 przedłużono.

Obacz powszechny Dziennik praw państwa i rządu. część LI. nr. 170., wydaną dnia 3. Maja 1850.

198.

Verordnung des Ministers des Kultus und Unterrichts vom 10. April 1850,

an die Herren Statthalter von Oesterreich unter der Enns, Oesterreich ob der Enns, Salzburg, Tirol, Steiermark, Krain, Kärnten, Triest und Küstenland, Böhmen, Mähren, Schlesien, an den Herrn Landeschef von Galizien, den Herrn Kreishauptmann in der Bukowina und an den Herrn Landespräsidiums-Vorweser in Dalmazien, dann an den Herrn Vorsteher der k. k. Gubernial-Kommission in Krakau,

wodurch die bestehenden Vorschriften über Erwerb und Verlust von Stipendien und Schulgeldbefreiungen der Gymnasialschüler in Einklang gebracht werden mit der neuen Art, den Fortgang der Schüler zu klassifiziren.

Siehe allgemeines Reichs-Gesetz- und Regierungsblatt, L. Stück, No. 154, ausgegeben am 1. Mai 1850.

199.

V e r z e i c h n i s s

der von dem Ministerium des Handels am 10. April 1850 verliehenen ausschließenden Privilegien.

Siehe allgemeines Reichs-Gesetz- und Regierungsblatt, LXI. Stück, No. 194, ausgegeben am 28. Mai 1850.

200.

Erlaß des Ministers des Kultus und Unterrichts vom 11. April 1850,

an die Rektorate der Universitäten zu Pesth, Padua und Pavia,

wodurch die Bestimmungen des Ministerial-Erlases vom 19. Februar 1850 über die Zwischenräume zwischen den strengen Doktoratsprüfungen auch auf diese Universitäten ausgedehnt werden.

Siehe allgemeines Reichs-Gesetz- und Regierungsblatt, XLIX. Stück, No. 150, ausgegeben am 28. April 1850.

201.

Erlaß des Handelsministeriums vom 11. April 1850,

an die niederösterreichische Statthaltereie,

wodurch das dem Joseph Wetternek, Ingenieur in der Maschinen-Fabrik am Tabor in Wien am 25. Dezember 1849 verliehene Privilegium auf weitere 14 Jahre verlängert wird.

Siehe allgemeines Reichs-Gesetz- und Regierungsblatt, LI. Stück, No. 170, ausgegeben am 3. Mai 1850.

Rozporządzenie Rządu krajowego z dnia 11. Kwietnia 1850,

wydane do wszystkich Urzędów obwodowych i Magistratu lwowskiego,

którem zakładom pocztowym przepisano nowy sposób postępowania z listami z pieniędzmi, tudzież z posyłkami pewnej wartości do tych adresatów, którzy w duchownych lub świeckich szpitalach, albo też w zakładach zaopatrzenia się znajdują.

Oдноśnie do przepisu normalnego z dnia 6. Marca 1849 l. 8008 *) przesyła się w skutek polecenia wysokiego Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 12. Lutego 1850 l. 3957/312 rozporządzenie wysokiego Ministerstwa handlu, wydane do Dyrekcji pocztowych, co do nowego postępowania przy doręczaniu listów z pieniędzmi i przesyłek zawierających wartości do tych adresatów, którzy się w szpitalach, lub w zakładach zaopatrzenia znajdują, z wezwaniem, ażeby zawiadomiwszy o nim Dyrekcje szpitalów i zakładów zaopatrzenia, takowym ściśle przestrzeganie postanowień w téjże instrukcyi zawartych, polecono.

Allegat do Nru. 202.

Rozporządzenie Ministerstwa handlu z dnia 12. Stycznia 1850,

wydane do wszystkich Dyrekcji pocztowych.

Niejednostajne sposoby postępowania, dotychczas zachowywane co do odbierania i oddawania listów z pieniędzmi lub przesyłek jakiegóś wartości, we względzie adresatów, którzy będąc chorymi lub kalekami, tudzież zostając pod opieką, lub starannością w szpitalach i zakładach zaopatrzenia, jakoteż w szpitalach duchownych są umieszczeni, któreto sposoby w obrębie poszczególnych zakładów pocztowych częścią z powodu nieodbitéj potrzeby ochraniań listonoszów od niebezpieczeństwa zarazy, częścią w celu osiągnięcia należytej pewności dla listów i przesyłek z czasem zaprowadzono, spowodowały c. k. Ministerstwo handlu z c. k. Ministerstwem spraw wewnętrznych, do ustanowienia względem doręczania odtąd wyżej wspomnianych przesyłek pocztowych, postępowania dzisiejszym wymaganom odpowiednego, pojedynczego, a jednostajnego dla wszystkich szpitalów i zakładów zaopatrzenia.

Dyrekcje szpitalów i zakładów zaopatrzenia, istniejących w różnych krajach koronnych, upoważnią do odbierania nadeszłych przez pocztę dla wspomnianych osób, przesyłek pieniędzy, lub wartości, urzędnika, któremu powierzone jest zawiadowanie kasą zakładu, lub też innego, za kaucyą przyjętego członka zarządu, i zawiadomią o nim pisemnie ten zakład pocztowy, w którego zakresie szpital lub też zakład dobroczynny jest położony, któreto zawiadomienie w dotyczącym urzędzie pocztowym starannie zachowane być powinno. Polecenie do odbierania przesyłek pocztowych, dane tak wskazanéj osobie, zastępuje miejsce pełnomocnictwa adresatów, a listonosz jest obowiązany, w ten sposób oznaczonemu wydawać przesyłki pocztowe, po zaliczeniu przez tegoż

*) W uzupełniającym tomie Dziennika praw krajowych nr. 206.

Erlass des Landesguberniums vom 11. April 1850,

an sämtliche Kreisämter und den Lemberger Magistrat,

womit den Postanstalten das neue Bestellsungsverfahren für Geldbriefe und Werthsendungen an Adressaten, welche sich in geistlichen und weltlichen Kranken- und Versorgungs-Anstalten befinden, vorgezeichnet wird.

Mit Beziehung auf die Normalweisung vom 6. März 1849 Z. 8008 *) wird in Folge des Erlasses des hohen Ministeriums des Innern vom 12. Februar 1850 Z. 3957/312 die von dem hohen Handelsministerium an die Post-Direktionen erlassene Verordnung in Betreff des neuen Bestellsverfahrens für Geldbriefe und Werthsendungen an Adressaten, welche sich in Kranken- und Versorgungsanstalten befinden, mit der Aufforderung übermittelt, davon die Direktionen der Kranken- und Versorgungs-Anstalten zu verständigen, und denselben die genaue Beobachtung der in diesem Unterrichte enthaltenen Bestimmungen aufzutragen.

Beilage zu No. 202.

Verordnung des Handels-Ministeriums vom 12. Jänner 1850,

an sämtliche Post-Direktionen.

Die in Ansehung der Uebergabe und Uebernahme von Geldbriefen und Werthsendungen Seitens jener Adressaten, welche sich als Kranke und Siedhe, dann als Schutz- und Pflegebefohlene in Kranken- und Versorgungshaus-Anstalten, so wie in geistlichen Spitälern befinden, bisher bestandenen verschiedenartigen Bestellungsmodalitäten, welche im Bereiche der einzelnen Postanstalten theils wegen des unabweislichen Bedürfnisses für die Bewahrung der Briefträger vor den Gefahren der Ansteckung, theils wegen der Erzielung der erforderlichen Sicherheit für die Bestellung nach und nach hervorgerufen worden sind, — veranlaßt das k. k. Handelsministerium einverständlich mit dem k. k. Ministerium des Innern ein den dormaligen Anforderungen entsprechendes, einfaches und zugleich für alle Kranken- und Versorgungsanstalten gleichförmiges Verfahren für die künftige Zustellung der gedachten Fahrpostsendungen festzusetzen, und nachstehende Anordnungen zu treffen:

Die Kranken- und Versorgungshaus-Direktionen in den verschiedenen Kronländern werden zur Uebernahme der mit der Post an die erwähnten Adressaten eingehenden Geld- und Werthsendungen einen der mit der Kassegebarung der Anstalt betrauten Beamten, oder ein sonst verkauzionirtes Verwaltungsorgan ermächtigen, und der Postanstalt desjenigen Ortes, in deren Bestells-Rayon die betreffenden Kranken- und Versorgungshäuser gehören, schriftlich bekannt geben, welche schriftliche Mittheilung in dem betreffenden Postamte sorgfältig aufzubewahren ist. Der Auftrag zur Uebernahme der Postsendungen an das bezeichnete Individuum vertritt die Stelle einer Vollmacht der Adressaten, und sind dem in dieser Art Bezeichneten die Postsendungen vom Briefträger gegen vorschubweise Berichtigung der darauf haftenden Portogebühren und gegen Unterfertigung

*) Im Ergänzungsbande des Landesgesetzblattes, No. 206.

w zastępstwie za adresata opłaty na nich ciążącej, i podpisaniu receptysu oddawczego. Od chwili odebrania przesyłki przez upoważnionego bez żadnego z jego strony zarzutu, zakład pocztowy przestaje być odpowiedzialnym za rzetelne oddanie téjże.

Odbieranie należy przedsiębrać w obecności osoby pocztowej w takim czasie, by ze strony listonosza i upoważnionego urzędnika zarządu, czynność oddawania, a stosunkowo odbierania, z przynależną uwagą uskutecznioną być mogła.

Przy odbiorze posyłki z pieniędzmi, lub jaką wartością, mają owi zarządcy przed stwierdzeniem receptysu oddawczego zwrócić uwagę na to, czy adres posyłki zgadza się z treścią receptysu, czy pieczęcie u zamknięć listu są niepodważane i nienaruszone, jakoteż czy sama przesyłka nie jest uszkodzoną, i czy zupełnie jest téj saméj wagi, jak to wyrażono na adresie.

Zarządcy są obowiązani odebrane w ten sposób przesyłki adresatowi nierozpieczętowane, i bez żadnej zmiany, jeśli na to zezwala porządek domowy, lub stan chorego, natychmiast doręczyć; przesyłane pod pieczęcią kontroli krajowego urzędu pocztowego listy z pieniędzmi należy otwierać w przytomności odbierających, dopełniwszy poprzednio tych samych ostrożności, których ciż upoważnieni zarządu względem listonoszów przestrzegać powinni, a znajdujące się tamże pieniądze i rzeczy, jeżeli są w całości, mają oddawać adresatowi za zwróceniem zastąpionych należności pocztowych, i poświadczeniem odebrania.

Co zaś do przesyłek tylko pod pieczęcią strony, lub też w prawdzie pod pieczęcią urzędu pocztowego nadesłanych, które atoli niekrajowemu urzędowi pocztowemu oddane były, takowe należy doręczyć adresatowi tylko z nienaruszoną pieczęcią, o ile zaś w tychże złote, lub srebrne monety, lub inne nadesłane wartości się znajdują, tedy w zupełnej oznaczonej wadze.

Urzędnicy zarządu są obowiązani wygotować spis takowych doręczeń, w który wciągać należy wszelkie posyłki pieniężne, lub wartości, od listonosza odbierane, tudzież istotne tychże znamiona, mianowicie miejsce oddania, adres, miejsce przeznaczenia, wartość, lub rzecz, przypadającą należność pocztową, a w którym oraz jedna rubryka na poświadczenie odbioru ze strony adresata zostawiona być powinna.

W razie gdyby przesyłka choremu ze względu na stan, w którym tenże się znajduje, natychmiast doręczoną być nie mogła, służy ten spis za dowód nie tylko odebranej przesyłki, ale i zapłaconej w zastępstwie należności pocztowej, samą zaś przesyłkę należy w ówczas tymczasowo w kasie zarządowej starannie zachować.

Jednakże na wypadek, gdyby adresat przesyłkę odebrać wzbraniał się, lub gdyby zmarł, nim ją doręczono, albo też gdyby ciężąca na niéj opłata pocztowa, przed oddaniem nie została zapłaconą, należy takową z rachunkiem

der Abgabsrezeptive auszufolgen. Die Postanstalt ist ihrer Haftung für die richtige Bestellung von dem Augenblicke der unbeanständeten Uebernahme durch den Beauftragten enthoben.

Die Uebernahme hat in Gegenwart des postämtlichen Individuums zu einer solchen Zeit zu geschehen, wo von Seite des Briefträgers und des bevollmächtigten Verwaltungsbeamten das Uebergabs- und beziehungsweise Uebernahmgeschäft mit der erforderlichen Aufmerksamkeit vollzogen werden kann.

Die Verwaltungsorgane haben bei der Uebernahme der Geld- und Werthsendungen vor der Unterfertigung der Abgabsrezeptive darauf zu sehen, ob die Adresse der Sendung mit dem Inhalte des Rezeptives übereinstimme, ob die Siegel an den Schlüssen unbedenklich und unverletzt seyen, wie auch, ob die Sendung selbst nicht beschädigt sey, und das volle an der Adresse angegebene Gewicht enthalte.

Die in dieser Weise übernommenen Sendungen sind von den Verwaltungsorganen uneröffnet, in unverändertem Zustande, und wenn es nach der Hausordnung, oder dem Befinden der Kranken thunlich ist, sogleich den Adressaten zuzustellen; die mit Geld beschwerten Briefe, welche unter Kontrol-Siegel eines inländischen Postamtes einlangen, in Gegenwart der Empfänger nach vorausgegangener Beobachtung der nämlichen Vorrichtungen, welche die Verwaltungsorgane gegenüber dem Briefträger einzuhalten haben, zu eröffnen, und die darin befindlichen Gelder und Sachen, wenn richtig befunden, den Adressaten von Seite der Verwaltungsorgane gegen Vergütung der vorschußweise berichtigten Portogebühren und gegen Empfangsbestätigung zu überlassen.

Dagegen sind Geldsendungen, welche bloß unter Parteisiegel, oder solche, welche zwar unter postämtlichem Siegel einlangen, aber nicht bei einem inländischen Postamte aufgegeben worden sind, nur mit unverletztem Siegel, in sofern sie aber Gold und Silbermünzen, oder andere Werthsendungen enthalten, auch mit dem vollen angegebenen Gewichte an die Adressaten abzugeben.

Die Verwaltungsbeamten haben über die Zustellung von derlei Sendungen eine Konsignazion anzufertigen, in welche jede vom Briefträger übernommene Geld- und Werthsendung, ihren wesentlichen Merkmalen, und zwar: dem Aufgabsorte, der Adresse, dem Bestimmungsorte, dem Werthe oder Inhalte und dem entfallenden Portobetrag nach einzutragen, und worin zugleich eine Rubrik für die Empfangsbestätigung des Adressaten offen zu halten ist.

Diese Konsignazion hat, falls die Sendung dem Kranken wegen seines Zustandes nicht sogleich verabfolgt werden könnte, als Beleg nicht nur für die Sendung, sondern auch für den vorschußweise ausgelegten Portobetrag zu dienen, die Sendung selbst aber ist dann in der Verwaltungskasse inzwischen sorgfältig aufzubewahren.

Für den Fall jedoch, als die Annahme der Sendung von den Adressaten verweigert werden, oder dieser vor erfolgter Zustellung mit Tod abgehen, oder auch die hierauf haftende Portogebühr nicht vor der Verabfolgung der Sendung berichtet werden sollte,

zapłaconej pocztowej należności, zwrócić bezzwłocznie za poświadczeniem odbioru przynależnemu Urzędowi pocztowemu do dalszego postępowania urzędowego.

Ponieważ za rzetelne doręczenie przesyłek pocztowych, od chwili niewątpliwego odebrania, t. j. po podpisaniu recepty oddawczego, ręczy upoważniony do tego urzędnik szpitalu, a w jego zastępstwie szpital lub zakład zaopatrzenia, przeto wolno jest zarządcy przesyłkę odbierającemu żądać we wszystkich wypadkach, w którychby mu stan pieczęci lub inne zamknięcie z jakiegobądź powodu podejrzanym się zdawało, ażeby przesyłkę otwarto w przytomności listonosza, i chorego, lub tego, który jest zaopatrzony.

Gdyby w takim wypadku, lub też przy uskutecznieniu bezpośredniego doręczenia przesyłek ze strony upoważnionego zarządcy do rąk chorych lub też zaopatrzenia znajdujących, po kilkakrotnym przeleczeniu, i starannem przeszukaniu owinięcia okazało się, iż pieczęć lub owinięcie jest nadwerżone, albo że ubyło co na wadze lub w rzeczach, należy stosownie do istniejących przepisów przedsięwziąć ściśle porównanie rodzajów pieniędzy ze specyfikacją, i przez tego dojść, w którym rodzaju ubytek wykrył się.

Poczem trzeba ułożyć osobną specyfikacją co do summy rzeczywiście znajdującą się, też za należytem poświadczeniem odbiorczym odbierającemu doręczyć, o wypadku, jeżeli otworzenie działo się w przytomności listonosza, w recepty oddawczym, w przeciwnym razie w spisie krótką uczynić wzmiankę, o ubytku zaś przyłączywszy oryginalne owinięcie i specyfikacją ilości pieniędzy, które się tamże rzeczywiście znajdowały, uczynić w celu dalszego dochodzenia krótkie doniesienie do oddawczego urzędu pocztowego.

Przepisy te nie należy się wprowadzić zastósowywać do zarządców szpitalów i t. d., i do ich służebnych przy doręczaniu tymże listów z pieniędzmi i innych przesyłek wartości, wszakże potrzeba wprowadzić je w wykonanie w męzkich i żeńskich klasztorach, z którymi według przepisów porządku domowego, tylko przez jedną, do tego przeznaczoną osobę, stosunki utrzymywane być mogą.

Dla dokładnego wykonania tego urządzenia, niemniej do objaśnienia umocowanych urzędników zarządu i domowników, udzieli N. N. Dyrekcjom zakładów zaopatrzenia, i Dyrekcjom szpitalów, tudzież przełożonym męzkich i żeńskich klasztorów, istniejące przepisy względem odbioru, i doręczania listów z pieniędzmi i przesyłek pocztą przewozową nadchodzących, także przepisy względem dochodzenia istoty czynu w wypadkach nadwerżenia, uszkodzenia, lub ubytku, które w §§. 8., 51. — 53. instrukcyi, wydanej w roku 1826 dla poczty przewozowej, tudzież w §§. 3., 26., 35., 36., następnie w §§. 43. — 46. porządku poczty przewozowej z dnia 6. Kwietnia 1838 i w rozdziale 3. pod B. okólnika z dnia 28. Lipca 1838 l. 8132/1001, rozporządzeniem byłej c. k. najwyższej nadwornej Administracyi pocztowej z dnia 3. Sierpnia 1838 l. 9623/1194 Urzędowi pocztowemu udzielonego.

ist dieselbe unter Anrechnung des bezahlten Portobetrages dem zuständigen Postamte unverweilt zur weiteren Amtshandlung gegen Empfangsbestätigung zurückzustellen.

Da für die richtige Bestellung der Fahrpostsendungen der hierzu bevollmächtigte Krankenhausbeamte, und in dessen Vertretung die Kranken- und Versorgungs-Anstalt von dem Augenblicke der unbeanstandeten Uebernahme, d. i. nach vollzogener Unterfertigung des Abgabsrezeptisses zu haften hat, so bleibt es dem übernehmenden Verwaltungsorgane unbenommen, in allen Fällen, wo der Zustand der Siegel und der sonstige Verschluß irgend wie bedenklich erscheinen sollte, zu verlangen, daß die Sendung in Gegenwart des überbringenden Briefträgers und des Patienten oder Pfleglings geöffnet werde.

Zeigt sich in einem solchen Falle, oder wenn die Bestellung der Sendungen von Seite der Verwaltungsorgane unmittelbar an die Patienten oder Pfleglinge vollzogen wird, nach mehrmaligem Zählen und genauer Durchsuhung des Kouverts eine Verletzung der Siegel, oder der Emballage, oder ein Abgang am Gewichte und Inhalte, so sind den bestehenden Vorschriften zu Folge, die Gattungen des Geldes mit der Spezifikation genau zu vergleichen, und es ist nebstdem zu erheben, bei welcher Gattung sich der Abgang ergeben hat.

Ueber die wirklich vorhandene Summe ist dann eine abgesonderte Spezifikation zu verfassen, der vorhandene Betrag gegen gehörige Empfangsbestätigung an den Uebernehmer zu verabfolgen, der Vorfall, wenn die Eröffnung in Gegenwart des Briefträgers geschah, im Abgabsrezeptisse, sonst aber in der Konsignazion kurz anzumerken, von dem Abgange aber sogleich, unter Zulegung des Original-Kouverts und der Spezifikation über den wirklich vorhanden gewesenen Geldbetrag die Anzeige an das Abgabepostamt zur weiteren Verhandlung zu leiten.

Diese Bestellungsmodalitäten haben zwar für die Verwaltungsorgane der Spitäler *cc.* und ihre Hausdiener, an welche mit Geld beschwerte Briefe und sonstige Werthsendungen zu bestellen sind, nicht in Anwendung zu kommen, sind jedoch auch in Männer- und Frauenklöstern, mit welchen nach der Hausregel nur durch ein hierzu bestimmtes Individuum ein Verkehr unterhalten werden darf, zur Ausführung zu bringen.

Zur vollständigen Ausführung dieser Maßregel hat die N. N. den Versorgungs- und Spitals-Direktionen, so wie den Vorständen der geistlichen, männlichen und weiblichen Klöster die für die Uebernahme und Bestellung der Geldbriefe und Fahrpostsendungen geltenden, und bezüglich auf die Erhebung des Thatbestandes über Verletzungen, Beschädigungen und Abgänge in den §§. 8, 51 bis 53 der Fahrpost-Instrukzion vom Jahre 1826, dann in den §§. 3, 26, 35, 36, ferner in den §§. 43 bis 46 der Fahrpostordnung vom 6. Juli 1838 und in dem 3. Abschnitte sub B. der mit Erlaß der bestandenenen k. k. obersten Hospoostverwaltung vom 3. August 1838, Z. 9623/1194, den Postämtern hinausgegebenen Zirkular-Verordnung vom 28. Juli 1838 Z. 8132/1001, enthaltenen Vorschriften zur Unterweisung der hierzu bevollmächtigten Verwaltungsbeamten und Hausorgane unverweilt hinauszugeben.

Z resztą należy zarządzić, ażeby listonosze dotyczących się Urzędów pocztowych, w sposób odpowiedni nauczeni i zakierowani zostali.

Nowy ten sposób załatwiania przesyłek ma się rozpocząć od tego dnia, w którym Urząd pocztowy zawiadomionym będzie o osobie, do odbierania tychże upoważnionej, któreto upoważnienie odnawiane być powinno, ile razy w miejsce dawniejszego pełnomocnika nowa osoba wstępuje.

203.

Patent cesarski z dnia 12. Kwietnia 1850,
którem konstytucyję dla miasta Tryjestu, centralnemu rządowi państwa bezpośrednio podległego, nadano i ogłoszono.

Obacz powszechny Dziennik praw państwa i rządu, część XLII. nr. 139., wydaną dnia 16. Kwietnia 1850.

204.

Rozporządzenie cesarskie z dnia 12. Kwietnia 1850,
 obowiązujące dla całego państwa,
którem rozwiązano wątpliwości względem zastosowania powszechnej wekslowej ustawy z dnia 25. Stycznia r. b. do weksłów, wydanych przed 1. Maja r. b.

Obacz powszechny Dziennik praw państwa i rządu, część XLIV. nr. 141., wydaną dnia 18. Kwietnia 1850.

205.

Rozporządzenie Ministerstwa handlu z dnia 12. Kwietnia 1850,
mocą którego przywilej Tomaszowi Lammichowi dnia 13. Maja 1849 na poprawkę w wyrabianiu strzelb nadany, za zgasły uznano.

Obacz powszechny Dziennik praw państwa i rządu, część LI. nr. 171., wydaną dnia 3. Maja 1850.

206.

Obwieszczenie Rządu krajowego z dnia 13. Kwietnia 1850,
we względzie postanowień dodatkowych, które wysokie Ministerstwo skarbu odnośnie do przepisów z dnia 11. Stycznia 1850 *) względem wykonania najwyższego patentu z dnia 29. Października 1849 **) o podatku od dochodów wydało.

Wysokie Ministerstwo skarbu wydało rozporządzeniem z dnia 3. Kwietnia 1850 do l. 2531, odnośnie do przepisu z dnia 11. Stycznia 1850 względem wykonania najwyższego patentu z dnia 29. Października 1849 o podatku od dochodów, następujące postanowienia:

*) W Dzienniku praw państwa część VII. nr. 10.

**) W przeszłorocznym Dzienniku praw krajowych część III. nr. 53.

Im Uebrigen ist die Verfügung zu treffen, daß die Briefträger der bezüglichen Postämter entsprechend belehrt und angewiesen werden.

Das neue Bestellungsverfahren hat mit jenem Tage zu beginnen, wo dem Postamte das zur Uebernahme der Postsendungen bevollmächtigte Individuum bekannt gegeben seyn wird, welche Bevollmächtigung so oft zu erneuern ist, als an die Stelle des früheren Vollmachtrügers ein anderes Individuum eintritt.

203.

Kaiserliches Patent vom 12. April 1850,

wodurch die Verfassung für die reichsunmittelbare Stadt Triest erlassen und verkündet wird.

Siehe allgemeines Reichs = Gesetz = und Regierungsblatt, XLII. Stück, Nro. 139, ausgegeben am 16. April 1850.

204.

Kaiserliche Verordnung vom 12. April 1850,

wirksam für den ganzen Umfang des Reiches,

womit über die Zweifel in Betreff der Anwendbarkeit der allgemeinen Wechselordnung vom 25. Jänner d. J. auf die vor dem 1. Mai d. J. ausgestellten Wechsel entschieden wird.

Siehe allgemeines Reichs = Gesetz = und Regierungsblatt, XLIV. Stück, Nro. 141, ausgegeben am 18. April 1850.

205.

Verordnung des Handelsministeriums vom 12. April 1850,

wodurch das dem Thomas Lammich am 13. Mai 1849 verliehene Privilegium auf die Verbesserung in der Verfertigung von Feuergewehren für erloschen erklärt wird.

Siehe allgemeines Reichs = Gesetz = und Regierungsblatt, LI. Stück, Nro. 171, ausgegeben am 3. Mai 1850.

206.

Kundmachung des Landesguberniums vom 13. April 1850,

bezüglich der vom hohen Finanz = Ministerium im Nachhange zur Vollzugs = Vorschrift vom 11. Jänner 1850 *) zu dem allerhöchsten Patente vom 29. Oktober 1849 **) die Einkommenssteuer betreffend, erlassenen nachträglichen Bestimmungen.

Das hohe Finanz = Ministerium hat mit Erlaß vom 3. April 1850 Z. 2531 im Nachhange zur Vollzugs = Vorschrift vom 11. Jänner 1850 zu dem allerhöchsten Patente vom 29. Oktober 1849 die Einkommenssteuer betreffend, nachfolgende Bestimmungen erlassen:

*) Im Reichsgesetzblatte, VII. Stück, Nro. 10.

**) Im Landesgesetzblatte, vom vorigen Jahre, III. Stück, Nro. 53.

1. Doczesne uwolnienie od podatku z nowych budynków rozciąga się, stosownie do najwyższego postanowienia z dnia 10. Lutego 1835 *), także na nadzwyczajny dodatek jednej trzeciej części, przedstawiający podatek od dochodu; w takim wszakże razie należy się zachować według §. 13. patentu o podatku dochodowym z dnia 29. Października 1849, a posiadacz kapitału, zabezpieczonego na takim podatku nie podlegającym domie, powinien fasyjonować dochód z kapitału według klasy III., ponieważ dłużnik nie może tu zrobić użytku z prawa potrącenia przyznanego mu §§. 2. i 23. patentu z dnia 29. Października r. p.

2. Także i opuszczenie podatku z powodu szkód elementarnych rozciąga się na dopłatę trzeciej części do podatku gruntowego i domowego, w miarę istniejących w tym względzie osobnych przepisów.

3. Sposób opodatkowania dochodu, który idzie na korzyść wydzierżawiającego z wydzierżawionego przedsiębiorstwa, ulegającego podatkowi zarobkowemu, określonym jest §. 4. patentu z dnia 29. Października 1849. W takim razie dwojaki wypływa dochód z przedsiębiorstwa, podatku zarobkowemu ulegającego. Pierwszy pobiera wydzierżawiający, i obojętną jest rzeczą, czy tenże podatek zarobkowy bezpośrednio opłaca, lub czyli dzierżawca opłatę tego podatku na siebie przyjął, ponieważ opłacanie podatku zarobkowego przez dzierżawcę za wydzierżawiającego przybiera postać podwyższenia czynszu dzierżawnego. Czynsz dzierżawny jest w każdym razie dochodem z przedsiębiorstwa, podlegającego podatkowi zarobkowemu, który do klasy I. należy. Drugim, z tegoż przedsiębiorstwa wynikającym dochodem jest ten, który dzierżawca przedsiębiorstwa, podlegającego podatkowi zarobkowemu, po zapłaceniu czynszu dzierżawnego dla siebie jako zysk pobiera. I ten także dochód należy według wyrażnego postanowienia §. 4. l. 2. do klasy I.

Według tego należy także postąpić sobie ze wszystkimi od byłych dominijów wydzierżawionymi browarami, gorzelniami, rafineryjami i winnicami, które poddała podatkowi zarobkowemu najwyższa uchwała z dnia 28. Sierpnia 1821 **), ogłoszona rozporządzeniem gubernialnym z dnia 4. Stycznia 1822 do liczby 61349.

4. Dochody w ordynaryi należące do klasy II. i III. podatku dochodowego, należy, o ile nie ma ustanowionych stałych cen relucyjnych, obliczać podług średniej ceny targowej z roku 1849, która może być zastosowaną w miejscu pobytu tego, któremu dochód się należy.

5. Obowiązek płacenia podatku dochodowego zasada się na najwyższym pateńcie z dnia 29. Października 1849, a uiszczanie rat podatkowych, już od dnia 1. Listopada 1850 należących się, powinno było zaraz po ukończonym

*) Obacz oddział I. Zbioru praw prowincjonalnych z roku 1835, strona 228.

***) Obacz Zbiór praw krajowych z roku 1822, strona 7.

1. Die zeitliche Steuerfreiheit bei neuen Bauten dehnt sich nach Maßgabe der allerhöchsten Entschliessung vom 10. Februar 1835 *) auch auf den, die Einkommenssteuer repräsentirenden außerordentlichen Drittel-Zuschlag aus; in solchen Fällen tritt aber die Bestimmung des §. 13 des Einkommenssteuer-Patentes vom 29. Oktober 1849 in Wirksamkeit, und es hat der Besitzer eines auf einem solchen steuerfreien Hause versicherten Kapitals, weil der Schuldner von dem in den §§. 2 und 23 des Patentes vom 29. Oktober v. J. eingeräumten Abzugsrechte hier keinen Gebrauch machen darf, die Kapitalrente nach der III. Klasse zu fiktiren.

2. Auch die Steuernachsichten wegen Elementarbeschädigungen haben sich auf den Drittel-Zuschlag der Grund- und Häusersteuer nach Maßgabe der hierüber bestehenden besonderen Vorschriften auszudehnen.

3. Die Besteuerungsart des Einkommens, welches aus der Verpachtung einer erwerbsteuerpflichtigen Unternehmung für den Verpächter erzielt wird, wird durch den §. 4 des Patentes vom 29. Oktober 1849 bestimmt. In einem solchen Falle tritt von dem erwerbsteuerpflichtigen Unternehmen ein zweifaches Einkommen ein. Das erste bezieht der Verpächter, ob er unmittelbar die Erwerbsteuer entrichtet, oder ob der Pächter dieselbe durch den Vertrag übernommen habe, ist dabei gleichgültig, indem die Zahlung der Erwerbsteuer von Seite des Pächters für den Verpächter das Wesen einer Erhöhung des Pachtzinses annimmt. Der Pachtzins ist in jedem Falle das Einkommen von der erwerbsteuerpflichtigen Unternehmung, das in die erste Klasse gehört. Das zweite aus demselben Unternehmen entspringende Einkommen ist jenes, das der Pächter der erwerbsteuerpflichtigen Unternehmung nach Entrichtung des Pachtzinses als Gewinn für sich bezieht. Auch dieses Einkommen gehört nach der ausdrücklichen Anordnung des §. 4 Z. 2. in die erste Klasse.

Hiernach sind auch die in Pacht gegebenen, den gewesenen Domänen gehörigen Bräu-, Branntwein-, Flufshäuser und Branntwein-Brennereien, über deren Einbeziehung in die Erwerbsteuer, die mit Gubernial-Verordnung vom 4. Jänner 1822 Z. 61349 kundgemachte allerhöchste Entschliessung vom 28. August 1821 **) die Weisung enthält, zu behandeln.

4. Die Naturalbezüge, welche in die II. oder III. Einkommenssteuer-Klasse fallen, sind, in soferne keine fixen Reluizions-Beträge bestehen, nach dem ganzjährigen Marktdurchschnittspreise vom 1849, welcher für jenen Ort, wo der Bezugsberechtigte wohnt, praktische Geltung hat, anzunehmen.

5. Die Verpflichtung zur Zahlung der Einkommenssteuer gründet sich auf das allerhöchste Patent vom 29. Oktober 1849, und die Entrichtung der seit 1. November 1849 fälligen Steuerraten hatte alsogleich nach erfolgter Steuerbemessung einzutreten,

*) Siehe I. Abtheilung der Provinzial-Gesetzsammlung vom Jahre 1835, Seite 228.

**) Siehe Provinzial-Gesetzsammlung vom Jahre 1822, Seite 7.

wymierzeniu podatku nastąpić; że atoli okoliczności wymiar ten tak opóźniły, a niezwłoczne zapłacenie podatku z kilku kwartałów naraz dla niejednego zbyt mogłoby być uciążliwem, więc pozwala się na wnoszone o to proźby rozdzielić należytość za przeszłe ćwierćrocza na resztę miesięcy bieżącego roku administracyjnego.

207.

Rozporządzenie Ministerstwa handlu z dnia 14. Kwietnia 1850, jako Wincenty Böhm dobrowolnie się zrzekł pięcioletniego przywileju, który mu pod dniem 26. Października 1847 nadano na wynalazek rozczyńtu tłuszczu ziemnego do robienia mydła.

Obacz powszechny Dziennik praw państwa i rządu, część LI. nr. 172., wydaną dnia 3. Maja 1850.

208.

Rozporządzenie Ministerstwa handlu z dnia 14. Kwietnia 1850, którym przedłużony jest na rok piąty przywilej, Izakowi Taubelesowi dnia 11. Kwietnia 1846 udzielony na wynalazek przy wyrobieniu piłśniowych i jedwabnych kapeluszków.

Obacz powszechny Dziennik praw państwa i rządu, część LI. nr. 173., wydaną dnia 3. Maja 1850.

209.

Rozporządzenie Ministerstwa handlu z dnia 15. Kwietnia 1850, którym ustanowiono zgodnie z Ministerstwem spraw wewnętrznych odmiany w przepisach dekretu Kancelaryi nadwornej z d. 31. Sierpnia 1844 l. 37871, i dekretu ministeryjalnego z d. 14. Lipca 1848 l. 1456-246 względem grubości blachy kotłów parowych.

Obacz powszechny Dziennik praw państwa i rządu, część XLIX. nr. 151., wydaną dnia 28. Kwietnia 1850.

210.

Rozporządzenie Ministerstwa wojny z dnia 15. Kwietnia 1850, obwieszczaające najwyższe postanowienie Najjaśniejszego Pana, w skutek którego siedziba c. k. Nadkomendy marynarki do Tryjestu przeniesioną została.

Obacz powszechny Dziennik praw państwa i rządu, część L. nr. 155., wydaną dnia 1. Maja 1850.

da jedoch die Bemessung durch die Verhältnisse so sehr verspätet wird, und die sogleiche Entrichtung mehrerer Quartale für einzelne Steuerpflichtige zu lästig sein dürfte, so kann den Steuerpflichtigen, welche diese Erleichterung ansuchen, die Eintheilung der Gebühr für die vergangenen Quartale in die erübrigenden Monate des laufenden Verwaltungsjahres zugestanden werden.

207.

Erlaß des Handelsministeriums vom 14. April 1850,

betreffend die freiwillige Zurücklegung des fünfjährigen Privilegiums des Vinzens Böhm, vom 26. October 1847, auf die Erfindung eines Erdefett-Teiges zur Verwendung bei der Seifen-Fabrikation.

Siehe allgemeines Reichs-Gesetz- und Regierungsblatt, LI. Stück, No. 172, ausgegeben am 3. Mai 1850.

208.

Erlaß des Handelsministeriums vom 14. April 1850,

wodurch das dem Isak Taubeles am 11. April 1846 verliehene Privilegium auf eine Erfindung in der Erzeugung von Filz- und Seidenhüten auf die weitere Dauer des fünften Jahres verlängert wird.

Siehe allgemeines Reichs-Gesetz- und Regierungsblatt, LI. Stück, No. 173, ausgegeben am 3. Mai 1850.

209.

Erlaß des Handelsministeriums vom 15. April 1850,

womit im Einverständnisse mit dem Ministerium des Innern Aenderungen der Bestimmungen des Hofkanzlei-Dekretes vom 31. August 1844 Z. 37871, und des Ministerial-Dekretes vom 14. Juli 1848 Z. 1456-246, hinsichtlich der Blechdicke der Dampfkessel, festgesetzt werden.

Siehe allgemeines Reichs-Gesetz- und Regierungsblatt, XLIX. Stück, No. 151, ausgegeben am 28. April 1850.

210.

Berordnung des Kriegsministeriums vom 15. April 1850,

womit die allerhöchste Entschliessung Seiner Majestät kund gemacht wird, wornach der Sig des k. k. Marine-Ober-Kommando nach Triest verlegt wurde.

Siehe allgemeines Reichs-Gesetz- und Regierungsblatt, L. Stück, No. 155, ausgegeben am 1. Mai 1850.

